*प्रातर्गेय m. *ein Sänger, dessen Amt es ist den Fürsten am Morgen zu wecken.*

प्रातर्जप m. *Morgengebet* Kauç. 65. Ind. St. 15,121.

प्रातर्जित् Adj. *früh siegend, — gewinnend.*

प्रातर्णादिन् m. *Hahn* Bhâvapr. 2,8.

प्रातर्दन Adj. *zum Fürsten* Pratardana *in Beziehung stehend.*

*प्रातर्दिन n. *der frühe Tag, Vormittag.*

प्रातर्दुग्ध n. *Morgenmilch.*

प्रातर्दोह m. *Morgenmelkung, Frühmilch.*

*प्रातर्भोक्तर् m. *Krähe.*

*प्रातर्भोजन n. *Frühstück.*

प्रातर्यज्ञ m. *Frühopfer* Ait. Br. 2,16,4.

प्रातर्यावन् Adj. = प्रातरित्वन्.

प्रातर्युक्त Adj. *früh angespannt* (Wagen).

प्रातर्युज् Adj. 1) *früh anspannend.* — 2) *früh angespannt.*

प्रातर्वस्तर् Nom. ag. *früh leuchtend.*

प्रातर्विकस्वर् Adj. *in der Frühe aufgehend* Râgan. 10,90.

प्रातर्वेष Adj. *früh thätig* TBr. 3,7,4,18.

प्रातर्हुत n. und प्रातर्होम m. *Frühopfer.*

प्रातस्तन 1) Adj. *morgendlich, matutinus* Prij. 13,13. — 2) m. v. l. für प्रातर् 3) *a*) VP.² 2,253. — 3) n. *Frühe.*

प्रातस्तराम् Adv. *ganz früh am Morgen* Bhaṭṭ.

प्रातस्त्य Adj. *morgendlich.*

प्रातस्त्रिवर्गा Adj. f. als Beiw. der Gañgâ. Nach Nilak. soll प्रातर् als Beiw. für sich so v. a. प्रातरवतीर्णा sein; त्रिवर्गा erklärt er durch धर्मार्थकामदा.

प्रातःसंध्या f. *Morgendämmerung.*

प्रातःसव m. und प्रातःसवन n. *Frühspende des Soma, deren Ritual aus zehn liturgischen Elementen besteht.*

प्रातःसवनिक und °सवनीय Adj. *zum* Prâtaḥsavana *gehörig.*

प्रातःसावं m. Soma-*Bereitung in der Frühe, Morgenspende* Âpast. Çr. 12,20,15. 23,4.

प्रातःस्नान n. *ein Bad am frühen Morgen.*

प्रातःस्नायिन् Adj. *am frühen Morgen sich badend.*

प्रातःस्मरणश्लोक m. (wohl Pl.) Titel eines Stotra Opp. Cat. 1.

*प्राति f. 1) *Füllung, Vollmachung.* — 2) *Spanne des ausgestreckten Daumens und Zeigefingers.*

प्रातिककामिन् MBh. 2,2200 fehlerhaft für प्रतिकामिन्.

*प्रातिकण्ठिक Adj. *Jmd am Halse packend.*

*प्रातिका f. *Hibiscus rosa sinensis* Râgan. 10,124.

प्रातिकामिन् m. *Diener, Bote.* °मीम् Acc. metrisch.

प्रातिकूलिक Adj. (f. ई) *feindselig gestimmt, Widerstand leistend* Mahâvirak. 91,19 (fälschlich प्रति°). Bhaṭṭ. 5,94.

प्रातिकूल्य n. 1) *unfreundliches Entgegentreten, Widersetzung* (Harshak. 137,2), *Opposition.* — 2) *das Widerstehen, Unangenehmsein.* — 3) *das Nichtübereinstimmen mit* (im Comp. vorangehend) Comm. zu TS. Prât.

*प्रातिक्य n. Nom. abstr. von प्रतिक.

*प्रातिक्षेपिक Adj. von प्रतिक्षेप.

*प्रातिजनीन Adj. *gegen den Gegner gut.*

प्रातिज्ञ n. *Gegenstand der Behandlung.*

प्रातिथेयी f. Patron. einer weisen Frau.

प्रातिदैवसिक Adj. *täglich stattfindend.*

प्रातिनिधिक m. *Stellvertreter.*

प्रातिपक्ष्य n. *Feindschaft, — gegen* (Gen.).

*प्रातिपथिक Adj. *den Weg entlang gehend.*

प्रातिपद् 1) Adj. *den Anfang bildend.* — 2) m. N. pr. eines Mannes.

प्रातिपदिक 1) Adj. *ausdrücklich.* — 2) *m. *Feuer.* — 3) n. *Nominalthema, die Form eines Nomens, an welche die Casusendungen und andere Suffixe gefügt werden.* Nom. abstr. °त्व n.

प्रातिपीय m. Patron. Balhika's.

प्रातिपेय m. desgl. Auch Pl.

प्रातिपौरुषिक Adj. *auf die Männlichkeit —, auf die Tapferkeit bezüglich.*

प्रातिबोध *m. Patron. von प्रतिबोध. f. in °बोधीपुत्र m. Weber, Lit. 124. Vgl. प्रातीबोधीपुत्र.

*प्रातिबोधायन m. Patron. von प्रातिबोध.

प्रातिभ 1) Adj. *plötzlich einleuchtend.* — 2) n. *a) Intuition.* °वत् Adv. Njâjas. 3,2,35. — *b) Geistesgegenwart* MBh. 5,63,2.

प्रातिभव्य n. *Nebenbuhlerschaft* Mahavirak. 101,2.

प्रातिभाव्य n. 1) *Bürgschaft, — für* (im Comp. vorangehend) Gaut. — 2) *Sicherheit,* so v. a. *eine sichere Nachricht über* (Gen.) Râgat. 8,2120.

प्रातिभासिक Adj. *nur den Schein habend, nur dem Scheine nach bestehend, nur scheinbar* Govindân. S. 982.

प्रातिमोक्ष (पातिमोक्ख im Pâli) m. = प्रतिमोक्ष. Ursprünglich *Entlastung* Old. Buddha 339. 379.

प्रातिरूपिक Adj. 1) *nachgemacht, falsch, unächt.* — 2) *falsches Maass oder Gewicht anwendend* Gaut.

प्रातिरूप्य n. in अप्रातिरूप्य.

*प्रातिलोमिक Adj. *widerhaarig, widrig.*

प्रातिलोम्य n. 1) *die Richtung entgegen, — gegen die natürliche Ordnung.* — 2) *Opposition, Widerstand, feindliche Gesinnung.*

प्रातिवेशिक m. *Nachbar.*

प्रातिवेश्मक m. fehlerhaft für °वेश्मिक.

प्रातिवेश्मिक 1) m. *Nachbar* Râgat. 7,1259. Daçîn. 1,17. 6,3. Hem. Par. 7,46. — 2) f. ई *Nachbarin* Hem. Par. 13,26.

प्रातिवेश्य 1) Adj. *benachbart* Harshak. 196,14. — 2) m. *ein Nachbar gegenüber, Nachbar* überh. ब्राह्मण° *ein benachbarter Brahmane.*

प्रातिवेश्यक m. *Nachbar.*

प्रातिशाख्य n. *ein Werk über vedische Orthoepie.* °कृत् m. *der Verfasser eines solchen Werkes.*

प्रातिश्रवस (Conj.) m. Patron. von प्रतिश्रवस्.

प्रातिश्रुत्क Adj. 1) *im Wiederhall befindlich.* — 2) *eine Färbung des Lautes bewirkend* TS. Prât.

*प्रातिष्ठित Trik. 3,1,22 fehlerhaft für प्रातिस्विक.

प्रातिसत्वनम् Adv. *in der Richtung gegen den* Satvan Ait. Br. 6,33,2. Statt dessen प्रातिसुत्वनम् AV. 20,129,2. Çâṅkh. Çr. 12,18,1.

प्रातिस्विक Adj. *eigen, besonder, nicht mit Andern gemein* Hemâdri 1,228,16.

प्रातिहत m. *eine Art* Svarita-*Ton.*

प्रातिहर्त्र n. *das Amt des* Pratihartar.

*प्रातिहार und *°क m. *Taschenspieler, Gaukler.*

प्रातिहारिक 1) Adj. *mit* प्रतिहार 1)*c*) *versehen* Lâṭj. 7,7,33. — 2) m. *a) Thürsteher* Gaut. — *b) *Taschenspieler, Gaukler.*

प्रातिहार्य n. *Gaukelei, Erzeugung von Wundern, Wunderthätigkeit, Wunder* Lalit. 82,16. Kâraṇḍ. 13,14. 44,21.

प्रातिहार्यसंदर्शन m. *ein best.* Samâdhi Kâraṇḍ. 51,20.

प्रातीतिक Adj. *nur in der Vorstellung bestehend, subjectiv.*

प्रातीधेयी f. wohl nur fehlerhaft für प्राति°.

प्रातीप m. Patron. Çâṁtanu's.

*प्रातीपिक Adj. *widerstrebend, entgegenhandelnd, feindlich.*

प्रातीप्य n. *Feindlichkeit* Hem. Par. 1,25.

प्रातीबोधीपुत्र m. N. pr. eines Lehrers Ait. Âr. 323,5. Vgl. u. प्रातिबोध.

प्रातुद् Adj. *von den Pickern* (einer Vogelart) *kommend* Karaka 6,27.

प्रातृद् m. Patron. von प्रतृद (nach Sây.).

*प्रात्यक्ष Adj. = प्रत्यक्ष.

प्रात्यक्षिक Adj. *unmittelbar —, sinnlich wahrzunehmen.*

*प्रात्ययग्रथि m. Patron. von प्रत्ययग्रथ.